

Yoel Kitabı ve Laodikyalı Yedinci Gün Adventistleri Kilisesi - Sayı Otuz Üç

Jeff Pippenger
2026-01-21

Otuz Üç Sayısı

Pazar yasasında yüz kırk dört bin, peygamberlik bağlamında on birinci saat işçileriyle karşılaşır. Yüz kırk dört bin zaten mühürlenmişlerdir ve o sırada büyük kalabalığı Babil'den çıkmaya ve yedinci gün Sebti için onların safında durmaya çağırırlar. Tanrı'nın evi üzerindeki yargı Pazar yasasında sona erer ve yargı daha sonra uluslara, yani Tanrı'nın öteki sürüsü olan büyük kalabalığa geçer. Vahiy 7 her iki grubu da tanımlar ve beşinci mühürde Karanlık Çağlar'ın şehitleri, Tanrı'nın papalık gücünü kendi şehit edilmeleri nedeniyle ne zamana dek yargılayacağını “daha ne kadar” diye sorarlar. Onlara, papalık zulmünün ikinci bir şehitler grubu tamamlanıncaya dek mezarlarında dinlenmeleri gerektiği söylenir ve kendilerine beyaz kaftanlar verilir. Vahiy'in yedinci bölümündeki büyük kalabalık beyaz kaftanlar giyer; çünkü yakında gelecek Pazar yasası krizinde papalık şehitlerinin ikinci grubunu temsil ederler. Vahiy 7 ve beşinci mühür bu iki grubu ele alır; aynı şekilde Smyrna ve Philadelphia kiliseleri de. Smyrna, nihai papalık kanlı kıyımının şehitlerini; Philadelphia ise yüz kırk dört bini temsil eder.

Petrus, Filippi Sezariyesi'nde üçüncü saattedir ve “altı gün” sonra, altı saat değil, Pazar yasasının eşliğinde, yani dokuzuncu saatte olurdu.

Altı gün sonra İsa, Petrus'u, Yakup'u ve onun kardeşi Yuhanna'yı yanına alarak onları yalnız başlarına yüksek bir dağa çıkardı. Onların önünde görünümü değişti; yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu. Ve işte, Musa ile İlyas onlara göründü; onunla konuşuyorlardı. Matta 17:1-3.

Pazar yasasında yüz kırk dört bin, peygamberlik bağlamında büyük kalabalıkla karşılaşır. İlyas, ölümün tadına bakmayan yüz kırk dört bini temsil eder; Musa ise Rab'de ölenleri temsil eder. Onlar Pazar yasasında Mesih'le birlikte durmaktadır; burada Mesih, çarmıhta lütuf krallığını tesis ettiği gibi, görkem krallığını mesh eder. Üçüncü saatten dokuzuncu saate kadar olan altı saatlik dönemle bağlantılı olarak ortaya koyduğumuz mantığı hâlâ takip ediyorsanız, o hâlde son derece özel bir örneği görmeniz icap eder.

Sezariye Filipi'nin üçüncü saati, Sezariye Maritima'nın dokuzuncu saatinin omegasının alfasıdır. Şunu tespit ediyorum: altı saat sonra değil, altı gün sonra Petrus Başkalaşım Dağı'ndadır; bu da, dokuzuncu saat olan Pazar yasasında doruğa ulaşan tarihi tasvir eder. Altı günlük dönem, altı saatlik dönemle örtüşür, fakat yalnızca Sezariye'den Sezariye'ye uzanan bir fraktal olarak. Çok özel olan husus şudur: tarihin fraktalinin, altı saatlik dönemin tarihinin içinde yer alması olgusu, Pentekost dönemini ele aldığınızda tam olarak vuku bulan şeydir. Mesih'in ölümünden Pentekost'a kadar olan altı saat, çarmıhtan MS 34'e kadar olan dönemin bir fraktalıdır; o vakitte kutsal hafta tamamlanmış ve Müjde uluslara gitmiştir.

Artık kibir ve haset, ışığa açılan kapıyı kapadı. Çobanların ve bilgelerin getirdiği haberlere itibar edilseydi, bu, kâhinleri ve hahamları, Tanrı gerçeğinin yorumlayıcıları oldukları yönündeki iddialarını boşa çıkararak, hiç de imrenilecek olmayan bir konuma düşürecekti. Bu bilgin öğretmenler, “putperest” diye niteledikleri kimselerden ders alacak kadar alçalmayacaklardı. Tanrı'nın kendilerini es geçerek cahil çobanlara ya da sünnetsiz uluslardan olanlara hitap etmiş olması mümkün değildi, diyorlardı. Kral Hirodes'i ve bütün Yerusâlim'i heyecana sevk eden bu haberlere duydukları küçümsemeyi göstermek için karar verdiler. Bu şeylerin böyle olup olmadığını görmek üzere Beytlehem'e gitmeye bile tenezzül etmediler. Ve halkı, İsa'ya duyulan ilgiyi fanatik bir coşku olarak görmeye yönelttiler. Mesih'in kâhinler ve hahamlar tarafından reddedilişi burada başladı. Bu noktadan itibaren kibirleri ve inatları, Kurtarıcı'ya karşı kökleşmiş bir nefrete dönüştü. Tanrı uluslara kapıyı açarken, Yahudi önderler kapıyı kendilerine kapatıyorlardı. Çağların Arzusu, 62.

Kutsal haftanın ortasında Mesih çarmıha gerildi. Üç buçuk yıl sonra Stefanos taşlandı ve Kornelius Petrus'u çağırdı. Çarmıhtan üç buçuk yıl sonra, kadim İsrail için lütuf zamanı bütünüyle sona ermiştir. Daha sonra Stefanos göğe baktı ve ayakta duran Mesih'i gördü; bu, Daniel'in on ikinci bölümünün birinci ayetinde lütuf zamanının kapanışının sembolüdür. Kapı kadim İsrail için kapandı ve uluslar için açıldı.

Mesih'in dokuzuncu saatteki ölümünden, İstefanos'un ölümü ve Petrus'un dokuzuncu saatteki çağrılışına kadar geçen dönemde, Kornelius ile İstefanos, 1.260 peygamberlik gününün tamamlandığına dair iki tanıktır. Ölümün dokuzuncu saatinden ölümün dokuzuncu saatine kadar olan süre 1.260 peygamberlik gününe denk düşer. Ölümün dokuzuncu saatinden Pentekost'un dokuzuncu saatine kadar olan süre, elli iki günlük bir zaman dilimi içinde, 1.260 günün bir fraktalına işaret eder.

Pentekost mevsimi fraktalı, o 1.260 günün başındadır ve o günlerin sonunda Petrus, peygamberî olarak Sezariye'de hem üçüncü hem de dokuzuncu saatte yer almaktadır. İki Sezariye, peygamberî altı saatlik bir dönemin alfa ve omegasını temsil eder. İki Sezariye'nin peygamberî altı saatlik dönemi içinde, Petrus altı gün yolculuk eder ve Başkalaşım Dağı'na varır. Dağ, Pazar yasasında doruğa ulaşan mühürlenmeyi temsil eder; orada muzaffer kilise bütün dağların üzerine yükseltilir. Bu altı gün, Sezariye'den Sezariye'ye uzanan altı saatlik dönemi temsil eder ve dönemin içinde bir fraktaldır; tıpkı aynı kutsal dönemin başlangıcında Pentekost mevsiminin bir fraktal oluşu gibi.

Başlangıç fraktalı, Pentekost dönemiyle ilişkilendirilen ilkbahar bayramlarının yerine gelmesiydi. Sezariye Filipi'den Başkalaşım Dağı'na uzanan son fraktal da peygamberî olarak Kutsal Hafta ile bağlanmıştır. Dağda Baba konuştu; Mesih'in vaftizinde yaptığı gibi ve çarmıhtan hemen önce yapacağı gibi. Baba, Kutsal Hafta'nın başlangıcından çarmıha kadar üç kez sesli olarak konuştu. Bir kez vaftizde, sonra Başkalaşım Dağı'nda ve ardından yaklaşan çarmıhın gölgesinde konuştu.

Çarmıh, O'nun vaftiziyle başlayan 1.260 günün omegasıdır. Vaftiz ve çarmıh, Daniel'in dokuzuncu bölümündeki kutsal haftanın özgül işaret taşlarıdır; bu da Başkalaşım Dağı'nı kutsal haftanın bir parçası olarak belirler. Eğer ilki ile sonuncusu, kutsal hafta peygamberliğinin işaret taşlarını yerine getiriyorsa, ortadaki işaret taşının da peygamberlik gereği aynı şekilde yerine gelmesi zorunludur.

Vaftiz birinci melektir; Başkalaşım Dağı ikincisi, çarmıh ise üçüncüsüdür. Dağda Tanrı, Musa ile İlyas'ı artakalan kilisenin yol işaretleri olarak belirledi. Uygulama, Petrus, Yakup ve Yuhanna'nın üçlü sembolüyle bütünleştirilir. İsa, Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı üç kez yanına aldı. İlkinde Jairus'un kızının dirilişi, ikincisinde Başkalaşım, üçüncüsünde ise Getsemani söz konusuydu. İlkinde Petrus, Yakup ve Yuhanna, diriltilmiş on iki yaşında bir bakireye tanık oldular.

İsa geri döndüğünde, halk onu sevinçle karşıladı; çünkü hepsi onu beklemekteydi. Ve işte, Jairus adlı bir adam geldi; o, sinagogun yöneticisiydi. İsa'nın ayaklarına kapandı ve evine gelmesi için ona yalvardı; çünkü tek bir kızı vardı, yaklaşık on iki yaşındaydı ve ölüm döşeğinde yatıyordu. Ne var ki İsa giderken, kalabalık onu sıkıştırıyordu. Luka 8:40-42.

Jairus adı "aydınlatici" ve "ışıldamak ve görkemli olmak" anlamlarına gelir. Petrus, Yakup ve Yuhanna'nın münhasıran Mesih'in özel misafirleri olarak kabul edildikleri üç olaydan bu, ilkiydi; ve Jairus, yeryüzünü kendi görkemiyle aydınlatan ilk meleği temsil eder. On iki yaşındaki bakire, yüz kırk dört bin olarak diriltilecek olan bakireleri temsil eder. Mesih, on iki yıldır kanaması olan bir kadınla karşılaşmasının ardından bakire kızın evine vardı.

On iki yıldır kanaması olan, bütün mal varlığını hekimlere harcamış, fakat hiçbiri tarafından iyileştirilememiş bir kadın, O'nun arkasından gelip giysisinin eteğine dokundu; derhal kanaması kesildi. Luka 8:43, 44.

On iki yaşında bir bakire zikredilir; ardından, sonraki ayette, on iki yıldır kanaması olan bir kadından söz edilir. Kadının kanaması, bakirenin tüm hayatı boyunca sürmüştü. İsa, bakire kıza ulaşmak için, kanamalı kadının yanından geçmek üzereydi. Kadın, Laodikya'ya yönelik mesajda temsil edildiği üzere, ilk meleğin mesajını temsil etmektedir. Mesih, bakireyi diriltip yaşama kavuşturmak üzereydi; ve hasta kadın, Laodikyalı kadın, hâlâ İlâhiyete dokunmak için kısa bir fırsata sahipti. Bir çocuk son nesli temsil eder; İsa ise, son günlerin bakiresini ayağa kaldırmak için, hastalıklı kadın, yani Laodikya'nın yanından geçmektedir. Bakire diriltildiğinde, kadın ya şifa bulmuş olacaktır ya da geride bırakılmış olacaktır.

Birinci meleğin bir niteliği korkudur ve korkunun iki türü vardır.

O daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden biri gelip ona, "Kızın öldü; Öğretmeni rahatsız etme," dedi. Fakat İsa bunu işitince ona şöyle karşılık verdi: "Korkma; yalnız iman et, o şifa bulacaktır." Luka 8:49, 50.

Sonra Petrus, Yakup ve Yuhanna, Mesih'in vaftiziyle simgelenen dirilişin, birinci ve üçüncü meleklerin güçlendirilmesini temsil ettiği odaya girerler. Başkalaşım Dağı, Petrus, Yakup ve Yuhanna'nın tanık oldukları ikinci zamandır. Başkalaşım Dağı ikinci melektir, ve Mesih aynı öğrencileri Getsemani'ye götürdüğünde, bu üçüncü meleği temsil ediyordu. İkinci adımda, Başkalaşım Dağı'nda bir "ikiye katlanma" vardır; çünkü dağa ilişkin işaret noktası, Babanın üç kez konuşmasının ortasındadır. Birincisi O'nun vaftizinde idi; bu, on iki yaşındaki bakirenin dirilişiyle örtüşür; ikincisi Dağ idi; üçüncüsü ise çarmıhtan hemen önceydi. Babanın üç kez konuşması ile üç öğrencinin İsa ile baş başa gittikleri üç kez, şu olguyla birbirine bağlanır: her iki hatta da ikinci işaret noktası Başkalaşım Dağı'dır.

Eve girdiğinde, Petrus, Yakup ve Yuhanna ile kızın babası ve annesi dışında hiç kimsenin içeri girmesine izin vermedi. Herkes ağlıyor ve onun için ağıt yakıyordu; fakat O, “Ağlamayın; o ölmedi, uyuyor,” dedi. Onun öldüğünü bildikleri için onu alaya alarak güldüler. Bunun üzerine hepsini dışarı çıkardı; kızın elini tutup, “Kız, kalk,” diye seslendi. Ruhu yeniden ona döndü ve hemen ayağa kalktı; ona yiyecek verilmesini buyurdu. Anne ve babası hayrete düştüler; fakat olup biteni kimseye söylememelerini onlara tembih etti. Luka 8:51-56.

Petrus, Yakup ve Yuhanna, Lazar gibi uykuda olan bakirenin dirilişi sırasında ilk meleğe tanık olurlar. Uyandıığında derhal kalkar ve kendisine gıda verilir. Vahiy on birde İlyas ve Musa diriltildiklerinde, derhal kalkarlar; ardından Kutsal Ruh ölçüsüzce dökülür; bu, bakirenin gıdasını temsil eder. Başkalaşım Dağı, Sezariye Filipi'den altı gün sonraydı; Luka'nın kaydı müstesna.

Bu sözlerden yaklaşık sekiz gün sonra, Petrus'u, Yuhanna'yı ve Yakup'u yanına alıp dua etmek için bir dağa çıktı. O dua ederken, yüzünün görünüşü değişti; giysisi bembeyaz ve parıldar oldu. Ve işte, onunla konuşan iki adam vardı; bunlar Musa ve İlyas'tı. Luka 9:28-30.

Matta ve Markos kesin olarak “altı gün sonra” der; Luka ise “yaklaşık sekiz gün” der. Kutsal Kitap yazarları iki tür zaman hesabı kullanmışlardır; biri kapsayıcı, diğeri dışlayıcı diye adlandırılır. İlk bakışta bu durum bir çelişki gibi görünebilir; ne var ki Luka'nın “yaklaşık” demiş olması, onun kapsayıcı bir sayım üzerinden konuştuğunu gösterir; Matta ile Markos'un “altı gün sonra” ifadesi ise, sekiz günlük dönemi başlatan günü de bitiren günü de saymayıp, tam günleri saydıklarını bildirir. Bu fark, aynı döneme ilişkin iki sayısal sembol ortaya çıkarır; bunlardan biri sekiz sayısı, diğeri ise altı gündür.

Sezariye Filipi ve Başkalaşım Dağı'ndaki altı yahut sekiz günlük süreye dair iki tanıklığın ortaya koyduğu şudur: Mesih'in yüz kırk dört bini mühürlediği dönemde, sekiz sayısı Nuh'un Gemisi'ndeki sekiz canı temsil eder; altı sayısı ise altıncı kilise olan Filadelfya'yı temsil eder; bu kilise, yediye ait olan sekizinci kilise olmak üzere tayin edilmiştir. O kilise, Musa'nın, İlyas'ın ve Mesih'in yüceltilişinde sekizinci haline getirilir. Keza, dağdaki yüceltiliş, Musa'nın tarihinde dağdaki yüceltiliş tarafından da tipolojik olarak temsil edilir.

Musa dağa çıktığında, beraberinde yetmiş ihtiyar ve Yeşu'yu götürdü.

Sonra Musa, Harun, Nadab ve Abihu ile İsrail'in ihtiyarlarından yetmiş kişi yukarı çıktılar: Ve İsrail'in Tanrısını gördüler; ve ayaklarının altında sanki safir taşından yapılmış bir döşeme vardı, ve berraklığında göğün kendisi gibiydi. Ve İsrailoğullarının ileri gelenleri üzerine elini uzatmadı; ayrıca Tanrı'yı gördüler ve yiyip içtiler. Ve Rab Musa'ya dedi: Bana dağa çık ve orada kal; ve sana taş levhalar, bir yasa ve yazdığım buyruklar vereceğim; onları öğretilsin diye.

Musa kalktı; hizmetkârı Yeşu da kalktı. Musa Tanrı'nın dağına çıktı. Ve ileri gelenlere dedi: Biz yeniden size gelinceye kadar burada kalın; işte, Harun ve Hur sizinle birlikte; kimin görülecek bir davası varsa, onlara gelsin.

Musa dağa çıktı ve dağı bir bulut kapladı. Rab'bin yüceliği Sina Dağı'nın üzerinde konakladı ve bulut onu altı gün örttü; yedinci gün ise bulutun içinden Musa'ya seslendi. Rab'bin

yüceliğinin görünüşü, İsrailoğulları'nın gözünde, dağın zirvesinde tüketen bir ateş gibiydi. Musa bulutun içine girdi ve dağa çıktı; Musa dağda kırk gün ve kırk gece kaldı. Çıkış 24:9-18.

Birinci meleğin mesajı, Mesih'in vaftiziyle örtüşen, Yairus'un kızının diriltilmesiydi. Sonra, altı gün sonra, ikinci melek olan Başkalaşım Dağı vuku buldu; bu da üçüncü melek olan çarmıha götürdü. İkinci melek olarak Dağ, çifte bir tanıklığa sahiptir; çünkü Dağ'da Baba'nın konuşması, üçlünün ikinci hattıyla bağlantı kurar. Petrus, Yakup ve Yuhanna'nın Mesih tarafından yalnızca kendilerinin kabul edildiği üç kez ile Baba'nın konuştuğu üç kez, ikisi de Baba'nın sesinin ikinci tezahürünü belirler; ve İsa'nın Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı ikinci kez yanına aldığı yer Başkalaşım Dağı idi. Dağın ikinci işaret taşı, Baba'nın sesi ve üç öğrencinin varlığına dair çifte tanıklığa sahiptir; çünkü ikinci mesaj her zaman bir "ikileme"yi tanımlar.

Akşam ve sabah sunuları arasındaki altı saatlik süre — Matta ile Markos'un Sezariye Filipi'den Dağ'a uzanan "altı gün"üyle temsil edilen —, Musa'nın, yedinci günde bulutun içine çağrılıncaya kadar süren altı günle temsil edilir.

Hat, Musa'nın yetmiş ihtiyara kendisi dönene kadar "beklemelerini" emretmesiyle, ikinci meleğin bekleme zamanı ile başlar. Hat üzerindeki ilk altı gün ayrı tutulmuştur, ancak yine de toplam kırk altı günün bir parçasını teşkil eder. Altı gün, kırk güne temsil edilen üçüncü imtihana götüren bir dönemdir. Kırk altı gün mabedi simgeler; altı gün ise şu altı saatlere tekabül eder: Mesih'in ölümünden Pentekost'a kadar olan altı saat, O'nun çarmıha gerilişinden ölümüne kadar olan altı saat, Sezariye'den Sezariye'ye olan altı saat ve Petrus'un üst odadan mabede kadar olan altı saat. Musa Antlaşma Yasası'nı almakta ve mabedin nasıl inşa edileceğine dair talimatları almaktadır. Kutsal Kitap hiçbir insanın Tanrı'yı görmediğini söylese de, ihtiyarlar "İsrail'in Tanrısı'nı gördüler." Musa ve ihtiyarlarla birlikte dağdaki Tanrı'nın yüceltilmesi, Başkalaşım Dağı'ndaki yüceltilmenin tipini teşkil etti. Her ikisi de altı günlük dönemi içerir. Musa'nın hattı, ikinci meleğin bekleme zamanını ve mabedi temsil eden tam kırk altı günü ihtiva eder. Yasayı aldığı kırk gün, mühürlenmeyi temsil eder.

Petrus, üçüncü saatte Sezariye Filipi'deydi; dokuzuncu saatte Sezariye Maritima'ya doğru yolculuk ediyordu ve altı ila sekiz gün sonra Dağ'da, Musa'nın yetmiş ihtiyarıyla birlikte beklerken, tıpkı Daniel'in onuncu bölümde gördüğü gibi, yüceltilmiş Rab'bin bir görünümünü gördü. Daniel Rab'bi yüz yüze gördü; Gidyon ve yetmiş ihtiyar da öyle. Başkalaşım Dağı, yüz kırk dört binin Laodikya hareketinin, yüz kırk dört binin Filadelfya hareketine dönüştürüldüğü yerdir. Onlar, altıncı kilise olan sekizinci kilise hâline gelirler; böylece altı gün ve sekiz gün görürüz.

Çarmıha gerilişinden ölümüne kadar geçen altı saat, Pentekost'taki altı saat, Sezariye'den Sezariye'ye olan altı saat, Başkalaşım Dağı'na kadar olan altı gün ve kırk güne götüren Musa'nın altı günü aynı hattı teşkil eder. Panium olan Sezariye Filipi ile Pazar Yasası arasında, yüz kırk dört bin mühürlenir. Bu mühürleme bir bölünmeye neden olur.

Ben, Daniel, yalnız başıma görümü gördüm; çünkü benimle birlikte bulunan adamlar görümü görmediler; fakat üzerlerine büyük bir titreme düştü, öyle ki kendilerini gizlemek için kaçtılar. Daniel 10:7.

Musa, “Biz size tekrar gelinceye kadar burada bekleyin” dediğinde ihtiyarlardan ayrıldı. Musa, bekleme zamanında yetmiş ihtiyardan ayrıldı ve yetmiş hafta, eski antlaşma halkı için bir mühlet devresini temsil eder. Yetmişinci hafta sona erdiğinde —ve o yetmişinci hafta, Mesih’in antlaşmayı birçoğuyla tasdik ettiği mukaddes haftaydı— Mesih o zaman eski antlaşma halkından tamamen ayrıldı. Eski antlaşma halkının, onlar için İbrahim’in kanıyla kurtulduklarına inanmak olan kan akıntısı meselesini çözebilecekleri dönem sona ermişti ve on iki yaşındaki bakire hizmet etmek üzere diriltildi. Bekleme zamanı başladığında, Musa antlaşmanın yasasını ve mabedin kurulmasına ilişkin talimatları aldı.

Petrus, Yakup ve Yuhanna dağda iken, Tanrı’nın halkının mühürlenmesi ve akabinde bir sancak olarak yükseltilmeleri, o ahit halkını yüz kırk dört binin tapınağı olarak temsil eder. Sonra on birinci saat işçileri o tapınağa dahil edilirler.

Rab şöyle diyor: Adaleti gözetin ve doğruluğu yapın; çünkü kurtuluşum yakındır, doğruluğum da yakında açıklanacaktır. Ne mutlu bunu yapan adama ve buna sarılan insana; Şabat’ı kirletmekten sakınana ve elini herhangi bir kötülük yapmaktan alıkoyana. Rab’be bağlanan yabancı da, “Rab beni halkından büsbütün ayırdı” demesin; hadım da, “İşte, ben kuru bir ağaçım” demesin. Çünkü Şabatlarımı tutan, hoşnut olduğum şeyleri seçen ve antlaşmama sarılan hadımlara Rab şöyle diyor: Onlara evimde ve duvarlarım içinde oğullardan ve kızlardan daha iyi bir yer ve ad vereceğim; onlara kesilip atılmayacak, sonsuz bir ad vereceğim. Ayrıca Rab’be bağlanan, O’na hizmet etmek, Rab’bin adını sevmek ve O’nun kulları olmak isteyen; Şabat’ı kirletmekten sakınan ve antlaşmama sarılan yabancıları da kutsal dağıma getireceğim ve dua evimde sevindireceğim; yakmalık sunuları ve kurbanları sunağımda kabul edilecektir; çünkü evime bütün halklar için dua evi denilecektir.

İsrail’in sürülmüşlerini toplayan Rab Tanrı şöyle der: Ona toplanmış olanların yanına, başkalarını da ona toplayacağım. Yeşaya 56:1-8.

Petrus, Yakup ve Yuhanna, Musa ile birlikte, kendilerinden nefret eden kardeşleri tarafından dışarı atılan "İsrail'in kovulmuşları"ni temsil ederler.

Böyle diyor Rab: Gök benim tahtım, yer ise ayaklarımın altlığıdır. Bana inşa edeceğiniz ev nerede? Dinlenme yerim neresidir?

Çünkü bütün bu şeyleri benim elim yaptı ve bütün bu şeyler var oldu, Rab diyor; fakat ben şu kişiye bakacağım: yoksul ve ruhta ezik olana ve sözüme titreyene. Öküz kesen, sanki insan öldürmüş gibidir; kuzu kurban eden, sanki bir köpeğin boynunu kesmiş gibidir; takdime sunan, sanki domuz kanı sunmuş gibidir; buhur yakan, sanki bir putu takdis etmiş gibidir. Evet, onlar kendi yollarını seçtiler ve canları iğrençliklerinden hoşlanırlar. Ben de aldanişlarını seçeceğim ve korkularını üzerlerine getireceğim; çünkü ben çağırdığımda, hiç kimse cevap vermedi; ben konuştuğumda, işitmediler; fakat gözümün önünde kötülük yaptılar ve hoşnut olmadığım şeyi seçtiler.

Rab'bin sözünü işitin, sözünden titreyen sizler; benim adım uğruna sizden nefret eden ve sizi kovup atan kardeşleriniz şöyle dediler: “Rab yüceltilsin”; ama O sizin sevinciniz için görünecek ve onlar utanca uğrayacaklar. Yeşaya 66:1-5.

Kutsal Yazılarda "sevinç" sözcüğü pek çok kez ve çeşitli biçimlerde geçtiği gibi, "utanç" sözcüğü de öyle. Petrus'un Yoel kitabından verdiği mesaj bağlamında, utanç ile sevinç tıpkı akıllılar ile akılsızlar ya da buğday ile deliceler arasındaki karşıtlık gibi, paralel bir karşıtlık teşkil eder. Yoel bağlamında utanç ve sevinç, yağa, yani son yağmur mesajına sahip olanlarla buna sahip olmayanları temsil eder. Bu ayrıntıyı fark ettiğinizde ancak, "Senden nefret eden, benim adım uğruna seni dışarı atan kardeşlerin" sözünün daha derin anlamına ulaşabilirsiniz. O kardeşler, Spalding ve Magan'ın birinci ve ikinci sayfalarında, "Yahuda gibi sözde Adventistler" olarak anılan ve "bizi Katoliklere ele verecek" olan kimselerdir; "çünkü Sebt yüzünden bizden nefret ettiler, zira onu çürütemediler." Senden nefret eden kardeşlerin, çürütülemeyen toprağın Sebt mesajı ve Musa'nın "yedi kez"i sebebiyle seni dışarı atar. Buradaki nokta şudur: Yeşaya'nın tabir ettiği üzere, bir öğretisel tartışma, bir münazara yüzünden dışarı atılırsın; ve bu öğretisel münazara son yağmur mesajıdır.

Yoel o mesaja "yeni şarap" der; o mesaja sahipteniz, sevinç de sizdedir. Ona sahip değilseniz, Yoel'in sarhoşları gibi uyanır ve yeni şarabın ağzınızdan kesildiğini görürsünüz. O noktada peygamberi olarak "utanmış" olursunuz. Yağa sahip olan zümre sevinçlidir ve yağlı olmayan zümre utanç içindedir. Yağ da yeni şaraptır ve sevinçle ilişkilidir. Bu yüzden İşaya, "Rab'bin sözünü işitin" der. Bir zümre işitmeyi seçer, diğeri ise borunun sesine kulak vermez. İşaya, "Onun sözünden titreyen sizler" diyerek işiten zümreyi özellikle tanımlar. Rab, 11 Eylül'de gelen mesaj nedeniyle dışlanmış olanları toplar ve Pazar yasası sırasında, kuru ağaçlar olarak temsil edilen İşaya'nın hadımlarını toplar. Antlaşmaya sarılırlarsa, artık Tanrı'nın kutsal dağından uzak tutulmayacaklar.

Bir hadım ya da kuru bir ağaç ölümü temsil eder. Hadım üreyemez ve kuru bir ağaçta yaşam yoktur. Vaat şudur: Eğer o uluslardan olanlar ya da on birinci saat işçileri, Sebt Günü'nün temsil ettiği antlaşmayı kabul ederlerse, oğulları ve kızları olacaktır. Önce İsrail'in dışlanmışlarını toplar, sonra bu dışlanmışları bir sancak olarak yükseltir ve ardından kendi diğer sürüsünü toplar. İlk ve ikinci toplanış, Kutsal Ruh'un serpmekte olduğu 9/11'den Pazar Yasası'na kadar olan dönemi ve ayrıca Pazar Yasası'ndan Mikail'in ayağa kalkmasına ve geç yağmurun ölçüsüzce döküldüğü zamana kadar olan dönemi temsil eder. Her iki dönemde de geç yağmur bir mesajdır; ona sahip olan için sevinç, sahip olmayan için utanç getirir.

Matta Kitabı, Vahiy'in on dördüncü bölümündeki üç meleği temsil eden üç hatta ayrılmıştır. Üç hattın her biri ayrıca üç meleğin fraktallarını da içerir. On birinci bölümden yirmi ikinci bölüme kadar uzanan ikinci hat merkezde yer alır; zira bu, birinci ve üçüncü meleklerin arasında konumlanan ikinci melektir. Yaratılış ve Vahiy'in antlaşma bölümleri bağlamında Matta'nın on birinci ila yirmi ikinci bölümlerini ele aldığımızda, Matta Kitabı bizzat bir merkez hattı teşkil eder.

On iki antlaşma bölümünün merkezi Matta'dadır; Matta'nın üç hattının orta hattı da aynı on iki bölümde yer alır. Bu on iki bölümün merkezi, yüz kırk dört binin mühürlenmesidir. Bu merkez nokta, üç ayetle temsil edilir; bunlar, Yaratılış ve Vahiy'in on iki antlaşma bölümünün üç merkez ayetine denk düşer.

Peter, merkez noktasının merkez noktasının merkez noktasıdır ve ilk ve son Hristiyan gelini temsil eder. Bu, Alfa ve Omega'nın imzasıdır. Palmoni, İngilizcede Peter adının muammasını tasarlarken, Peter'in adındaki değişime de imzasını attı. İsa, Peter'la İbranice konuştu ve konuşma Yunanca olarak kayda geçirildi, ardından İngilizceye aktarıldı. İngilizcede Palmoni, Peter'a İngiliz alfabesinin 16. harfini, ardından 5.'i, ardından 20.'yi, ardından 5.'i ve ardından 18.'i kullanarak ad verdi; ve O, Palmoni olarak, adın İbranice'den Yunancaya, oradan İngilizceye geçeceğini tamamen bilerek bunu yaptı. Ayrıca, İngilizce adın bu beş harfi çarpma suretiyle yüz kırk dört bin sayısına ulaşmayı sağlayan bir muammaya imkân verecek şekilde olmasını da tasarladı. Aynı zamanda ilk ve son olan Palmoni, Peter adını oluşturan bu beş İngilizce harfin ilkinin ve sonuncusunu 16. ve 18. harfler olacak şekilde tasarladı; çünkü Peter adının Matta 16:18'de geçeceği.

Petrus hakkında bütün bunlardan sonra, yine de "altın oran" meselesini ele almamız gerekir. Altın oran, oran 1.618 olduğu için Matta 16:18 ile temsil edilir. Altın oran doğadaki fraktallarla ilişkilidir ve Palmoni, Petrus'u Matta 16:18'de tespit ettiğinde, Yeşaya 22:22'de Elyakim'in omzuna konulan peygamberî anahtarın ve söz konusu pasajda Petrus'a ve kiliseye verilen peygamberî anahtarların peygamberî fraktalları içerdiğini tespit etmektedir.

Üçüncü saatte Sezariye Filipi'den, dokuzuncu saatte Sezariye Maritima'ya kadar olan süreç, Mesih'in çarmıha gerildiği üçüncü saatten, Kornelius'un Petrus'u çağırmak üzere adam gönderdiği dokuzuncu saate kadar olan dönemin bir fraktalını temsil eder. Çarmıha gerilişin üçüncü saatinden, Pentekost'ta Petrus'un tapınakta bulunduğu dokuzuncu saate kadar uzanan Pentekost dönemi, çarmıhtan Kornelius'a kadar olan 1.260 günün bir fraktalıdır. Babanın üç kez konuşması, üç meleğin bir fraktalıdır; aynı şekilde, İsa'nın yalnızca Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı üç kez yanına alması da öyledir. Petrus'un yüz kırk dört bini tasvir ettiği ayetlere kodlanmış peygamberî bilgi, şimdiye dek herhangi bir hakikat ne denli derin olmuşsa o denli derindir; ne var ki Daniel kitabının on birinci bölümünde Petrus'u Panium'da henüz yerli yerine koymuş değiliz.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

İsa Mesih'in elçisi Petrus'tan, Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya ve Bitinya'da dağılmış bulunan yabancılara, Baba Tanrı'nın önbilgisine göre, Ruh'un kutsallaştırması aracılığıyla, itaat için ve İsa Mesih'in kanının serpilmesi için seçilmiş olanlara: Size lütuf ve esenlik çoğalsın. Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası mübarek olsun; O, engin merhametine göre, İsa Mesih'in ölümler arasından dirilişi aracılığıyla bizi yeniden diri bir umuda doğurdu; bozulmaz, lekesiz ve solmaz bir mirasa, sizin için göklerde saklanmış olana. Sizler ki, Tanrı'nın kudretiyle, iman aracılığıyla, son zamanda açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluş için korunuyorsunuz.

Bunda büyük sevinç duyuyorsunuz; oysa şimdi, gerekirse, bir süreliğine çeşitli denemeler nedeniyle kederdesiniz; ateşle sınındığı hâlde yok olan altından çok daha kıymetli olan imanınızın sınanması, İsa Mesih'in görünmesinde övgü, şeref ve yücelik olarak bulunmuş olsun diye. Onu görmemiş olsanız da seviyorsunuz; şimdi onu görmüyor olsanız bile, yine de iman ederek, sözle anlatılamaz ve yücelikle dolu bir sevinçle seviniyorsunuz; imanınızın ereği, yani canlarınızın kurtuluşunu elde ediyorsunuz.

Bu kurtuluş hakkında, size gelecek lütuf üzerine peygamberlik eden peygamberler soruşturmış ve titizlikle araştırmışlardır. İçlerinde bulunan Mesih'in Ruhu'nun, Mesih'in çekeceği acılara ve bunları izleyecek yüceliğe önceden tanıklık ederken hangi zamanı ya da nasıl bir zamanı işaret ettiğini araştırıyorlardı. Ve kendilerine, bu hususlarda kendilerine değil, bize hizmet ettikleri vahyedildi; gökten gönderilmiş Kutsal Ruh aracılığıyla size müjdeyi bildirenler tarafından şimdi size bildirilen bu şeyleri melekler incelemeyi arzu etmektedirler.

Bu nedenle, zihninizin belini kuşanın, ayık olun ve İsa Mesih'in açıklanışında size getirilecek olan lütfâ sonuna dek umudunuzu bağlayın; itaatkâr çocuklar olarak, bilgisizlik zamanınızdaki eski arzularınıza göre kendinizi biçimlendirmeyerek; ancak sizi çağırın kutsal olan nasılsa, siz de bütün yaşayışınızda kutsal olun; çünkü yazılmıştır: "Kutsal olun; çünkü ben kutsalıyım."

Ve eğer kişiye ayırım gözetmeksizin, herkesin işine göre yargılayan Baba'yı çağırıyorsanız, buradaki konukluğunuzun süresini korku içinde geçirin; çünkü bilirsiniz ki, atalarınızdan gelen gelenekle size geçmiş olan boş yaşayışınızdan, gümüş ve altın gibi bozulur şeylerle fidiye verilerek değil, kusursuz ve lekesiz bir kuzununki gibi Mesih'in değerli kanıyla kurtarıldınız; O, dünyanın kuruluşundan önce gerçekten önceden takdir edilmişti, fakat son zamanlarda sizin için açığa çıkarıldı; O'nun aracılığıyla, O'nu ölümden diriltiren ve O'na yücelik veren Tanrı'ya iman eden sizlersiniz; öyle ki imanınız ve umudunuz Tanrı'da olsun. Ruh aracılığıyla gerçeğe itaat ederek riyasız kardeş sevgisine ulaşmak üzere canlarınızı arındırmış bulunduğunuza göre, birbirinizi saf bir yürekle sevin; çünkü yeniden doğdunuz, bozulur tohumdan değil, bozulmaz olandan, sonsuza dek yaşayan ve baki kalan Tanrı'nın sözü aracılığıyla. Zira bütün beşer ottur, insanın bütün görkemi de otun çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçeği düşer; fakat Rab'bin sözü sonsuza dek kalır. Size müjde olarak duyurulan söz işte budur. 1. Petrus 1:1-25.